

El portavoz del Grupo Parlamentario Popular plantea una cuestión no solo de absoluta actualidad sino una cuestión fundamental para entender nuestro modelo territorial. Por cierto, modelo territorial puesto ayer en entredicho por el presidente del Consejo de Estado, porque lo de ayer es de una profunda y tremenda gravedad, porque al final son todo principios sobre los que se sustenta un modelo de convivencia y prosperidad, entre otros, cuestiones tan importantes como saber exactamente qué es lo que es España y los españoles. Y España y los españoles, entre otras cosas, es un país descentralizado, que ha descentralizado competencias muy importantes como la sanidad, que se sustenta en la descentralización de competencias muy importantes sobre principios rectores que nunca debemos olvidar.

Estos son, y es fundamental que lo recordemos, el de la corresponsabilidad fiscal, es decir, que entre el estado y las comunidades autónomas hay corresponsabilidad respecto de la gestión de los impuestos para mejor atender las competencias que tiene cada administración, en este caso la administración autonómica; el de la solidaridad, que es una cuestión también muy importante para que todo español sea exactamente igual tratado en su territorio o en otro territorio español; y en tercer lugar, el de la suficiencia financiera, es decir que ninguna administración tenga un menoscabo de ingreso para poder atender con los mismos niveles de calidad el servicio que ha de prestar, sea este el de la sanidad sea el de la educación.

Pues bien, en cuanto a la sanidad, hay que volver a recordar que este tercer principio, el de la suficiencia financiera, está en una grave circunstancia habida cuenta que la corresponsabilidad fiscal de la Comunidad Valenciana y la solidaridad de la Comunidad Valenciana atiende a una serie de prestación de servicios que supera en el modelo de financiación el número de personas sobre las que se basa la transferencia financiera para realizar un servicio tan importante como el de la sanidad.

En estos momentos, como bien decía el portavoz del Grupo Parlamentario Popular, son más de 120 millones de euros/año lo que la Generalitat Valenciana destina en el sistema de salud a atender a personas que de otros lugares de España vienen a la Comunidad Valenciana, y son más de 300 millones de euros los que la Comunidad Valenciana, la Generalitat Valenciana, destina también al servicio de salud respecto de personas que vienen de fuera de España.

Y esto podría parecer un lamento, pero no es un lamento, no es un lamento. (*Remors*) No es un lamento porque (*el senyor president colpeja amb la maceta*) la ley, que es sabia, hecha por legisladores sabios, que lo único que necesitan son gobernantes sabios para aplicarla (*remors*) prevé un mecanismo (*el senyor president colpeja amb la maceta*) llamado Fondo de Cohesión. ¿Qué es lo que pide el Gobierno Valenciano? (*El senyor president colpeja amb la maceta*) ¿Qué es lo que se traduce de las palabras del portavoz del Grupo Parlamentario Popular? Le exigimos al Gobierno la aplicación de esa parte que la ley prevé para que, a través del Fondo de Cohesión, la suficiencia financiera del sistema de salud de la Comunidad Valenciana esté garantizado, nada más y nada menos. No pedimos ninguna cuestión extraña ni que esté fuera de lo que la ley prevé en nuestro modelo de financiación.

España, un país descentralizado. España, un país que ha descentralizado competencias fundamentales para el funcionamiento de la sociedad del bienestar, como son sanidad y educación. Comunidad Valenciana, una comunidad responsable fiscalmente, una comunidad responsable desde el punto de vista de la solidaridad, le exige al Gobierno de

España que aplique un mecanismo legalmente establecido en la ley que se llama Fondo de Cohesión. ¿Para qué? Para que nuestro sistema de salud siga siendo un sistema que esté a la altura de la época moderna, de las sociedades avanzadas y que preste de la mejor manera posible el servicio de salud.

Yo sinceramente creo que sería muy inteligente por parte del Gobierno de España aplicar lo que la ley, de forma inteligente, prevé. Si no lo aplica, me da la sensación de que no es un gobierno muy inteligente.

Y, en segundo lugar, no solo apelo al Gobierno de España, apelo también a todos los diputados de las Cortes Valencianas a que, de forma inteligente, ayuden al Gobierno de la Generalitat, a su gobierno, el de la Generalitat Valenciana, a seguir exigiendo del Gobierno de España aquello que está previsto. Me parecería una medida muy poco inteligente que, políticamente, en este caso como en otros, no se estuviese al lado del Gobierno de la Generalitat Valenciana, que es, en definitiva, el que tiene que defender, como lo hace todos los días, cuestiones tan importantes como garantizar esa suficiencia financiera para seguir haciendo del modelo de salud de la Comunidad Valenciana un modelo de excelencia y además referencia en todo el país.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustíssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

Senyor president.

Tenint en compte que l'agricultura és una competència de la Generalitat Valenciana i que el Partit Popular, el seu partit, governa esta comunitat des de fa deu anys, vosté durant els dos últims, té previst prendre alguna mesura orientada a resoldre la difícil situació en què es troba actualment l'agricultura valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

Són moltíssimes, estructurals i conjunturals. Estructurals, en matèria d'aigua, en matèria de modernització de regadius, en matèria d'unió de cooperatives, en matèria de defensa del mercat, en matèria d'obrir nous mercats, en matèria d'augmentar el preu de retirada i fomentar, entre altres coses, suc per a la seua també comercialització i exportació. I des del punt de vista conjuntural, i cal recordar que conjunturalment estem vivint el pitjor moment meteorològic en moltes dècades, entre altres coses estem parlant d'ajudes respecte de l'assegurança a aquells agricultors que no tingueren l'assegurança vigent en eixe moment, ajudes en préstecs als que no tenien assegurances de cap tipus, fins a 6.000 euros per hectàrea en arbrat i fins a 12.000 euros en hortalisses. I entre altres coses, estem disposats, com mai

havia ocorregut a la nostra comunitat, a ficar el 50% de totes les ajudes, finançant, a més, el cent per cent dels interessos dels préstecs perquè els agricultors i els llauradors de la Comunitat Valenciana puguen encarar la pròxima campanya en les millors condicions possibles.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Té la paraula, senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

La veritat és que no sé per on començar. Escoltant la seu explicació no sé per on començar. Perquè, definitivament, en la seu intervenció ha acabat de consolidar el que jo ja pensava i molts llauradors d'esta comunitat pensaven, que es que vostés no saben per on van.

Perquè si totes eixes mesures que vosté ha anunciat ací foren una realitat, després de deu anys els llauradors, milers d'hòmens i dones no hagueren eixit al carrer l'altre dia reclamant solucions, no per a l'agricultura valenciana sinó per a les seues famílies i per a la seu vida. I a vosté no se li ocorre altra cosa que enviar el seu conseller..., a més ratificant la seu posició, perquè jo pensava que era una cosa del conseller, per això li vaig demanar la dimissió, perquè pensava que ell podia estar desorientat i, en la seu condició de llaurador, confondre la condició de llaurador amb la de responsable màxim de l'agricultura valenciana. Però resulta que ix vosté i diu que està plenament d'acord amb la seu presència. És a dir, està plenament d'acord que el conseller d'Agricultura d'esta comunitat, que té ja fa molts anys competències exclusives, vaja a una manifestació contra la política de la Conselleria d'Agricultura en estos anys.

(Aplaudiments)

Mire, és una cosa francament inaudita. Està tan desorientat, està desorientat fins al punt que jo crec que els seus consellers cada matí quan s'alcen han d'agafar la Camps-bruixola, per a saber eixe dia vosté com està. I estan desorientats i, per tant, fan pagar als ciutadans d'esta comunitat la seu desorientació.

Perquè, mire, senyor Camps, no pot desviar l'atenció vosté, amb una necessitat d'aigua que este govern té i que el Govern d'Espanya està compromés a solucionar, (*remors*) de les dificultats que tenen els llauradors d'esta comunitat. (Aplaudiments) No pot fer això. Li ho vam dir ahir. Els llauradors li ho van dir ahir: Molt bé, aigua sí, ne volem, en quantitat i en qualitat, però no desvie vosté l'atenció. Vosté té la màxima responsabilitat de donar solució als problemes que tenen hui els llauradors. Que no són d'aigua, són de renda. És poder arribar a final de mes, senyor Camps.

I vosté porta ja dos anys governant, i en estos dos anys hem assistit, una vegada més, a les promeses, a les falses promeses, a les mentires. Vosté, senyor Camps, creu que l'agricultura s'adoba amb falses promeses, es fumiga amb mentires i espera arreplegar la collita en les urnes. En les urnes no arreplegarà vosté la collita dels llauradors valencians, perquè els poquets que queden li passaran factura. A vosté. Els poquets que queden. Perquè després de deu anys de govern del PP pràcticament no queden llauradors en esta comunitat. I per què no queden llauradors en esta comunitat? Perquè vostés no han fet polítiques adequades per a donar suport a eixos llauradors.

Una conselleria que li dien Maria Àngels Ramón-Llin fa ja molts anys va inventar-se el Llibre Blanc de l'Agricultura

Valenciana, que no va publicar mai. La següent consellera que va fer un intent per arreglar alguna cosa va ser la senyora Gemma Amor, que va fer el For Agrari. I vosté, sense deixar-la treballar, i per a pregar un impuls al seu govern, la tira fora i posa el senyor Cotino. I el senyor Cotino mos anuncia ara un pla estratègic que es diu Millorar. Si els llauradors valencians han d'esperar les mesures del pla estratègic del senyor Cotino, apanyats van. És a dir, al final no quedarà ni un llaurador, perquè vostés, una vegada més, hauran demostrat que són incapços d'ajudar els llauradors valencians.

Per posar-li un exemple. Ja no creuen en vosté, en vosté ja no creuen. Vosté ha estat dos anys per a rebre els principals organitzacions agràries, mentres nosaltres, des de l'oposició, hem tingut ja fins a sis reunions. És evident, i utilitzant termes de ciclisme, que vosté sempre va en el ganxo, vosté ja porta un temps al ganxo. Va darrere de nosaltres perquè és incapçó de prendre cap iniciativa, i va sempre darrere de nosaltres. Els rep una vegada sap que faig jo esta pregunta ací. I ja no creuen en vosté. Sap per què? Perquè als fets em remet.

Eixes gelades de què vosté parla són de l'any 2004, des de gener del 2004, amb ajudes publicades en maig del 2004. A dia de hui, senyor Camps, i vull denunciar-ho públicament per a vore si ho arreglen vostés en eixa conselleria, n'hi han 2.000 llauradors que tenen pends de resoldre els seus expedients per a suprir la necessitat que tenien i que els van provocar eixes gelades. Quasi un any després vostés encara no han complit.

I per això els llauradors valencians cada dia que passa creuen menys en vosté, senyor Camps. Perquè vosté no té ni condicions ni capacitat ni lideratge per a fer possible que es creguen alguna cosa. Només té optimisme. Quin optimisme! Amb eixe optimisme, jo crec que la mitat dels ciutadans d'esta comunitat...

El senyor president:

Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

...Se n'aniran sense vore cap tipus de realització ni de materialització de les seues demandes i les seues necessitats.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

La verdad es que intento plantear las cosas con el señor Pla últimamente para intentar comentar cuestiones que tienen cierto interés, pero veo que es absolutamente imposible.

El asesor de turno le ha dicho que no, que no diga nada, que se limite a decir cosas respecto al presidente de la Generalitat, y sobre todo, que el Grupo Parlamentario Socialista le aplauda todo lo que diga, aunque lo que diga sea una incoherencia y una tontería, que es lo que encadena constantemente. (Protestes i aplaudiments) En fin, esto es lo que hay. La oposición de los aplausos. (El senyor president colpeja amb la maceta) Porque el señor Pla no ha dicho nada de nada. Yo le he puesto medidas estructurales, claro,

empezando con el agua, y eso les duele profundamente. (*Veus*) Les duele profundamente a los socialistas que hablamos de agua. Les duele que hablemos del valenciano. Les duele que hablemos de que somos una comunidad autónoma singular con personalidad propia. Les duele todo eso. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

En fin. Mire, señor Pla. Li he plantejat qüestions estructurals i conjunturals. Estructurals: l'aigua; la modernització, que s'està fent una inversió molt gran; la unió de cooperatives per a guanyar dimensions; (*el senyor president colpeja amb la maceta*) obrir mercats; també augmentar el preu de la retirada. I en matèria, per exemple, de modernització de regadius, també estem parlant de millorar els costos, perquè l'adob que es fa dels camps a través del reg per goteig fa que els productes siguin més competitius. I des del punt de vista conjuntural, també he plantejat algunes mesures que són importants. Vosté no ha parlat de cap de les mesures que li he dit este matí, i és una llàstima, perquè al final realment a vosté el camp valencià li importa ben poquet (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

Alguna cosa més que possiblement no sàpiga el senyor Pla, i és que en estos moments en el Congrés dels Diputats s'està... perquè també n'hi han competències de l'estat, encara que vosté no ho sàpiga, perquè vosté, saber, saber, crec que no sap de moltes coses. (*Remors*) En estos moments, en l'estat, que té competències també en matèria d'agricultura, s'està discutint, hui, el decret extraordinari que ha de recolzar el Congrés dels Diputats per a fer possible també la suma de les ajudes de la Generalitat Valenciana i del Govern d'Espanya, i demà, en funció de l'aprovació d'així decret extraordinari, serà la Generalitat Valenciana, el seu govern, el seu govern també, el govern dels valencians, el que demà per lo matí ja donarà suport a l'ordre per a fer front als problemes del camp a la nostra comunitat després d'estes gelades. I a més, el conseller d'Economia i Ocupació ja té l'encàrrec per a impulsar ajudes directes a les persones que s'han quedat sense treball en funció de les gelades d'enguany.

Per tant, el Partit Popular com a projecte polític i el Govern de la Generalitat estem defensant el present i el futur del camp valencià, de l'agricultura valenciana, parlant d'aigua, i parlant també de millorar les condicions de vida dels agricultors, la seua jubilació i també la incorporació dels joves a l'agricultura de la Comunitat Valenciana.

Jo pensava que hui, respecte del camp, que és una cosa molt seria, el senyor Pla parlaría de qüestions concretes, de propostes, de projectes. Però no n'hi ha ni propostes ni projectes ni iniciatives, on, a més, mai hi ha hagut cap iniciativa a favor del camp valencià, perquè ja és un clàssic que el socialisme valencià ha estat sempre allunyat de l'agricultura valenciana i del camp valencià, com està en estos moments també allunyat en relació a una qüestió tan important com és la defensa de l'aigua per a l'agricultura valenciana.

Pareix ser que el senyor Pla ha llegit una màxima que apareix hui en la portada d'un periòdic de tirada nacional que diu: "Se tiende a poner palabras allí donde faltan las ideas".

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president.

Quan a una ciutat se li amplien les seues comunicacions normalment s'alegra. Doncs, esta vegada ha estat que no.

L'Ajuntament d'Alacant acorda el passat 28 de febrer, a instàncies del seu partit, oposar-se a l'establiment d'una nova línia de transport marítim de passatgers entre Alacant i Orà; es qualifica d'amenaça, que els algerians que vénen a comprar degraden el centre històric, que ubiquen comerços d'aquest país en el centre històric d'Alacant.

Declaracions paregudes va realitzar el president de la Diputació d'Alacant, que després es van traduir en un vot negatiu en el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària.

Mire vosté, amb açò, els uns i els altres, els seus amics i els que són menys els seus amics, s'han posat d'accord. Montescos i Capuletos estan d'accord en aquest tema. I a nosaltres ens sembla estrany, a nosaltres ens sembla estrany, i per açò li preguntem si vosté, senyor Camps, recolza la creació d'una nova línia marítima entre Alacant i Orà.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Ribó, los puertos, entre otras muchas cosas, son elementos que sirven al crecimiento económico y social del espacio en donde están ubicados. Por eso, yo jamás iría en contra, conceptualmente, de la opinión de los que representan políticamente a los ciudadanos, en este caso, de la ciudad de Alicante y de la provincia de Alicante, en relación a la cuestión tan importante y tan sensible como es la comunicación.

En primer lugar, yo creo que lo que tenemos que intentar es, de las declaraciones de aquellos que representan los intereses políticos, económicos o sociales de un espacio determinado, democrática y legítimamente, tendríamos que hacer valoraciones, los políticos al menos, de mucha más seriedad y de muchas más solidez.

Si el alcalde de Alicante o el presidente de la Diputación Provincial de Alicante tienen una opinión al respecto, seguramente es porque es una opinión, seguro, generalizada en la sociedad a la que representan, (*veus*) por eso contesté el otro día que yo siempre estaré al lado de los intereses de los alicantinos, porque el puerto no es un ente independiente del lugar al que sirve, sino que forma parte del sistema social, económico, de desarrollo de cualquier espacio.

En segundo lugar, en estos momentos ya hay una línea. Hay una línea que comunica esas dos ciudades, una línea que, además, ha ido paulatinamente en los últimos tiempos perdiendo pasajeros.

Y, en tercer lugar, yo me he puesto en contacto, lógicamente, con todas las partes implicadas, y la verdad es que todavía nadie me ha dado razón alguna para aumentar el número de líneas de comunicación entre las dos ciudades, nadie me ha dado una razón de tipo económico o que sea de apuesta de desarrollo de la ciudad de Alicante o de la provincia de Alicante.

Por lo tanto, hoy por hoy sigo creyendo que la razón, o el razonamiento político que plantean tanto el presidente de